

* Прѣзъ мѣс. Септемвр. отъ минжлж-тѣ годинѣ ся поми-
на въ Габрово нѣкой си Хр. Коювъ, кой-то прѣди смрть-
тѣ си подарилъ на училище-то кжшл-тѣ си, кој-то оцѣня-
вать за 20,000 гр. Вѣчна му память! — Да ся падарява при-
живѣ или да ся завѣщава по смрть нѣщо на училище-то
въ Габрово, това е станжло общъ обычай за всички жители
въ това мѣсто. Тамъ нѣма стопанинъ или стопанка на нѣщо,
състояло-то въ какво да было, а да нѣма въ ковчега си свое-
то завѣщаніе приготвено и въ него съразмѣрна-та чистъ отъ
иманіе-то му опрѣдѣлена за вѣченъ неговъ споменъ на на-
родно-то имъ училище. Това е тѣй, нѣ и поличало е на мѣ-
сто-то откъмъ училищно отношеніе, а поврѣмѣ ще му по-
личи и въ всяко ддого отношеніе, като ся навѣдѣть повече
учены граждане.

ЩО НЕ Е ТРѢБВАЛО ДА БѢДЕ У НАСЪ А БЫЛО Е.

Отъ много-то да кажемъ за кое гдѣ.

* Слѣдъ 12 годишно-то ни давосваніе съ Фенерскж-тѣ
Патріаршіѣ като ся чухъ еднажъ законны-ты ни желанія и
принознахъ черковны-ты ни правдины чрѣзъ единъ царски
Ферманъ за да си имамы отдѣлнѣ народнѣ черковнѣ Екзар-
хынѣ, на кој-то и границы и всички правдины точно и по-
дробно ся опрѣдѣлихъ отъ Самыа Султанъ, що ни трѣбваше
намъ послѣ това да ходимъ да ся спогождавамы пакъ съ сж-
шл-тѣ Патріархынѣ, отъ кој-то народъ-ть ни канекы бѣ про-
пищель, та едва сполучихъ да ся откъснемъ; а сега пакъ
ли да ся подчинимъ подъ нейни-ты лукавы ухышренія?
Пакъ ли да останемъ подъ прѣжне-то робство и душевно
и тѣлесно? За що ся избрахъ и гдѣ быхъ въ това врѣмѧ
наши-ти народни прѣставителіе, та освѣнъ двама трима
нѣма другъ кой да вдигне отъ тѣхъ гласа си противъ това
спогожденіе, нѣ всички други оглушахъ и онѣмѣхъ въ той
случай?! Трѣбваше ли да бѣде туй тѣй отъ тыя, въ рѣцѣ
на кои-то ся прѣдаде да промышляватъ за най-много-то и
драго народно бѣдже?

* Прѣминжлж-тѣ годинѣ нѣкон си общины свиквахъ
частни събори отъ кандидаты за прѣставителіе въ народный
ни черковенъ съборъ въ Цариградъ, споразумѣвахъ ся, до-
говархъ ся и най-сѣтнѣ избрахъ отъ тѣхъ тоя и она и пра-